

هنر ظریف بی خیالی

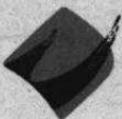
رویکردی نامتعارف به خوب زیستن

مایک مَنسون

www.ketab.ir

ترجمه

رشید جعفرپور

نشر کرگدن

Mark Manson

The Subtle Art of Not Giving a F*ck:

A Counterintuitive Approach to Living a Good Life

HarperOne, 2016

سرشناسه: منسون، مارک

Manson, Mark

عنوان و نام پدیدآور: هنر ظرف بی خیالی: رویکردی نامتعارف به خوب زیستن/ مارک منسون؛ ترجمه رشید جعفرپور.

مشخصات نشر: تهران؛ نشر کرگدن، ۱۳۹۷.

مشخصات ظاهری: هفت، ۲۱۱ ص، ۲۱/۵×۱۴/۵ س.م.

فروخت: مجموعه خوب زیستن/ دبیر مجموعه با Bak عباسی.

شابک: 978-622-6420-00-6

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

یادداشت: عنوان اصلی: The subtle art of not giving a fuck: a counterintuitive approach to living a good life, 2016.

عنوان دیگر: رویکردی نامتعارف به خوب زیستن.

موضوع: راه و رسم زندگی

موضوع: Conduct of life

موضوع: اینراز وجود

موضوع: Self-realization

شناسه افزوده: جعفرپور، رشید - ، مترجم

شناسه افزوده: عباسی، باک -

ردہ بندي کنگره: ب ۱۳۹۷/۱۵۸۹/۸۵۹

ردہ بندي ديوسي: ۱۵۷/۱

شماره کتابشناسی ملي: ۵۴۵.۰۹۱۴

همه حقوق برای نشر کرگدن محفوظ است.

www.kargadanpub.com
telegram.me/kargadanpub
instagram.com/kargadan.pub

مجموعه خوب ریستن

دبير مجموعه: بابک عباسی (اسلامیار، انتشار آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران)

هنر ظریف بی خیالی

نویسنده: مارک منسون

مترجم: رشید جعفرپور

ویراستار علمی (مقابلہ، بازنویسی، ویرایش): بابک عباسی

ویراستار زبانی: شادی جاگرمیزاده

مدیر هنری: سحر ترهنه

ناظر چاپ: علی محمدپور

لیتوگرافی: نقش سبز

چاپ و صحافی: زعفران

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۶۴۲۰-۰۰۰-۶

چاپ بیستم: ۱۴۰۱ (چاپ اول: زمستان ۱۳۹۷)

تیراژ: ۲۰۰۰ نسخه

قیمت: ۹۰۰۰ تومان

یادداشت دبیر مجموعه

فلسفه را هم مشق مرگ دانسته‌اند (افلاطون) هم هنر زندگی (نیچه). فلسفه، از رهگذر معنا بخشیدن به مرگی که، از قرار معلوم، هر ارزش و هر معنایی در مواجهه با آن بیهوده و بی‌لایط^۱ به نظر می‌رسد، کوشیده است به شیوه خودش زندگی را از بی‌معنایی نجات دهد. سیه فلسفه برای غلبه بر مرگ همانا «خوب زیستن» است: بهترین تمرین خوب مردن خود زیستن است. زیرا به قول آن فیلسوف، فقط کسی که به‌هنگام زیسته باشد می‌تواند به‌هنگام بمیرد – و بی‌حسرت از جهان برود. ارسطو نیز که در سنت اسلامی او را «علم اول اقیه داده‌اند، از دو مدعای مهم دفاع می‌کرد: یکی اینکه همه انسان‌ها از روی طبع به دنیا معرفت هستند، و دیگر اینکه همه انسان‌ها در پی زندگی خوب‌اند (بودایمونیا). خود وی نیز به پیروی از استاد استادش، سocrates، زندگی خوب را زندگی همراه با تأمل و معرفت و فضیلت می‌دانست.

اگر به تبع این متفکران، و همانند برخی معاصران (پی‌بر آدو)، فلسفه را نوعی راه و رسم زندگی بدانیم، آن‌گاه یکی از کارهای لازم این خواهد بود که فلسفه را از فعالیتی صرفاً «دانشگاهی» به فعالیتی «روزمره» تبدیل کنیم، فلسفه عملی را از حاشیه به متن بیاوریم و به قول لویناس از وجود به سوی موجود حرکت کنیم، به سوی انسانی که گوشت و خون دارد؛ انسانی که اگر هیوط کرده، به آسمان نرفته، بلکه به زمین آمده با تمام پیامدهای این وضع: «من انسان‌ام. پس هیچ چیز انسانی با من بیگانه نیست».

افزون بر این، اگر دغدغه نهایی فلسفه خوب زیستن است، آن‌گاه دلیلی ندارد خوب زیستن فقط در چارچوب فلسفه تعریف شود. همچنان که دلیلی ندارد خوب زیستن فقط در چارچوب روان‌شناسی تعریف شود. تکاپو برای خوب زیستن مهم‌تر از آن است که فقط به فیلسوفان یا فقط به روان‌شناسان سپرده شود؛ کتاب‌های مقدس حکمت‌های فراوانی در این‌باره دارند، کما اینکه هنر و ادبیات منابعی بی‌بديل برای درس‌های زندگی‌اند. برای خوب زیستن باید از نیروی حکمت و خردمندی مدد بگیریم، حکمتی که نه مرز میان رشته‌ها را می‌شناشد نه مرز میان سرزمین‌ها را، نه مرز میان زبان‌ها و نه مرز میان فرهنگ‌ها را.

باری، خوب زیستن چیست، و چگونه می‌توان در مسیر آن قدم برداشت؟ این سؤال مهم و بزرگی است که در باره‌اش بسیار نوشته‌اند. اما خوب است بدفهمی محتملی در این مورد رفع شود: خوب زیستن، چنان‌که در اینجا مدنظر است، به معنای زندگی در رفاه و ~~نمایش~~ و «زیستن در عیش، مردن در خوشی» نیست، سهل است خوب زیستن خیلی وقت‌ها با درد و رنجی اجتناب‌ناپذیر همراه است. مراد از خوب زیستن، در یک جمله، نه لذومانی‌کش شاد و همراه با کامیابی، بلکه زیستنی است که ارزشش را داشته باشد؛ چنین ~~نمایش~~ افزون برگشایش و رهایشی که به همراه دارد، و در کنار ارزشمندی‌اش، به معنای پذیرفتن محدودیت، ترس و شکست، و درد و رنج نیز هست.

اگر حق با ارسطو باشد که هدف آدمیان از انجام دادن هر کاری نهایتاً خوب زیستن و نیکبختی است، به نظر می‌رسد در این زمینه توفیق چندانی حاصل نشده است. یکی از جنبه‌های تناقض‌آمیز و شاید طنزآمیز زندگی انسان معاصر آن است که هرچه در توسعه و تجهیز و از آن خود کردن و در یک کلمه سلطه بر جهان بیرون توفیق داشته، در بهبود نفس و جهان درون ناموفق بوده است. امروزه به رغم رفاه نسبی و وسعت امکانات، هرچه پیش‌تر می‌رویم اضطراب و افسردگی و دیگر انواع اختلال‌ها و ناکارآمدی‌ها بیشتر می‌شود (و وقت گرفتن از روان‌پزشکان و درمانگران هم دشوارتر!). گویا انسان که در فهم جهان و اداره آن موفقیت‌های قابل تحسینی داشته است، همچنان با فهم خوبیشتن و هدایت خود مشکل دارد.

فهرست

۱	-	فصل ۱: تلاش نکنید -
۲۳	-	فصل ۲: شادکامی خودش یک مشکل است
۴۱	-	فصل ۳: شما خاصل نستید
۶۳	-	فصل ۴: ارزش رنج -
۸۹	-	فصل ۵: شما دائماً دارید انتخاب می کنید
۱۱۳	-	فصل ۶: درباره همه چیز اشتباه می کنید (من همین طور)
۱۴۵	-	فصل ۷: راه پیشرفت از شکست می گذرد
۱۶۳	-	فصل ۸: اهمیت نه گفتن
۱۸۹	-	فصل ۹: ... و بعد می میرید
۲۱۱	-	سپاسگزاری